

отъ които да изникнатъ корени, листа, стъбло, клончета, да цвѣнатъ цвѣтове, а най-после и да узрѣятъ плодове. Неуспѣхътъ въ съвременния свѣтъ се дължи на това, че всѣки иска да се възпитава индивидуално. За тази целъ, човѣкъ трѣбва да се познава добре, да разбира своето естество, да разбира своя народъ и присжитѣ на него качества. Въ този смисълъ, всѣки ще може да се опредѣли, дали е българинъ, запримѣръ, или не. Не всѣки, който е роденъ въ България и отъ българско семейство, е българинъ. Днесъ народноститѣ сж размѣсени, както сж размѣсени разнитѣ плодове чрезъ присаждане. Често ще срещнете круша или праскова, присадена на слива. На едно английско дърво можете да намѣрите французка присадка. Англичанинъ ли е този човѣкъ? Не, той си остава французинъ, а дървото — английско. На сжщото английско дърво може да е присаденъ единъ български клонъ и т. н. Външно този българинъ минава за англичанинъ, но когато България се намѣри въ нѣкакво политическо затруднение, този българинъ, израсълъ на английско дърво, пръвъ ще се отзове на нуждитѣ на България. Той ще каже: Българитѣ иматъ право, трѣбва да се задоволятъ исканията имъ. Българитѣ казватъ: Този англичанинъ е високо хуманенъ човѣкъ. Той е готовъ да се жертвува за България. Не, този англичанинъ е българинъ, той милѣе за България, боли го, защото българска кръвъ тече въ него. Сжщото става и въ България. На българско дърво е присадено едно английско клонче, и този човѣкъ, при всички условия на своя животъ, все англичанинъ си остава. Щомъ чуе нѣщо за Англия, той веднага дава ухо, готовъ е да ѝ се притече въ помощъ. Които не разбиратъ тия нѣща, тѣ се чудятъ, какви велики хора има въ свѣта, които сж готови да се жертвуватъ за други народи, но ние знаемъ истината по този въпросъ и казваме: Хората сж присадени на разни дървета, вследствие на което днесъ има голѣмо смѣшение на народитѣ.

Следователно, като се погледне на живота отъ това гледище, между всички хора трѣбва да сжествува любовь. Въ това отношение, цѣлото човѣчество представя великъ Божественъ организъмъ, върху който всѣки народъ, всѣко общество и всѣки човѣкъ расте, развива се, цвѣти и дава свой плодъ. Богъ прониква въ този организъмъ и държи въ съзнанието си всѣка душа поотдѣлно. Той държи въ ума и въ сърцето си най-хубави мисли и чувства за насъ. Ето защо, когато се намирате предъ нѣкоя трудна задача въ живота